

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 14Csp/69/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121306160
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milina Jánošková
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2022:6121306160.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudkyňou JUDr. Milinou Jánoškovou v spore žalobcu: 365. bank, a.s. so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890, práv. zast. Advokátska kancelária RELEVANS s. r. o. so sídlom v Bratislave-Staré Mesto, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 47 232 471 proti žalovanej: N. C., nar. XX.XX.XXXX, občianka SR, bytom H. E. XXX/XX, F. F., práv. zast. JUDr. Peter Vachan, advokát s.r.o. so sídlom v Žiline, Pavla Mudroňa 1191/5, IČO: 47 445 092 o zaplatenie 1.838,87€ s príslušenstvom takt

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.795,73 €, poplatky vo výške 43,14 €, úrok vo výške 548,67 €, úrok z omeškania vo výške 126,88 €, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1.795,73 € od 20.11.2020 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobca m á proti žalovanej právo na náhradu trov konania 100 %, s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca, v tom čase podnikajúci pod obchodným menom Poštová banka, a.s. sa žalobou zo dňa 20.4.2021 v rámci upomínacieho konania na Okresnom súde Banská Bystrica domáhal od žalovanej zaplatenia istiny 1.838,87€ s úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy 1.795,73 € od 20.11.2020 do zaplatenia s príslušenstvom a náhrady trov konania. Uviedol, že dňa 23.11.2018 uzatvorili žalobca v právnom postavení veriteľa a žalovaná v právnom postavení dlžníka Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj ako „Zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery (ďalej aj ako „OP“), pričom všetky súčasti Zmluvy o úvere sú uložené v registri OpP vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod číslom 1OpP/78/2017. Žalovaná svojím podpisom na Zmluve potvrdila, že sa s týmito dokumentmi oboznámila a súhlasí s ich obsahom. Na základe Zmluvy žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 2.000€ (ďalej aj len „Istina“). Žalovaná sa v zmysle Zmluvy zaviazala vrátiť žalobcovi istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa Zmluvných dokumentov (všetky tieto peňažné plnenia ďalej spolu aj ako „Úver“). Žalovaná neplnila úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru žalobca v zmysle ustanovenia § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „OZ“), v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 OZ upozornil žalovanú na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nakoľko žalovaná na Upozornenie nereagovala, vyhlásil dňa 17.07.2019 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná vykonala nasledovné úhrady: dňa 13.09.2019 sumu vo výške 55€, dňa 20.05.2020 sumu vo výške 30.93€, dňa 19.11.2020 sumu vo výške 35€ Jednotlivé splátky žalovanej sú uvedené v Aktuálnom stave úveru v časti „Zaplatené splátky“ vyhotovenom z bankového informačného systému žalobcu, ktorý je vedený v súlade s ustanovením § 40 ods. 8 a 9 zákona č. 486/2001 Z.z. o bankách v platnom znení. Žalobca pred podaním žaloby prostredníctvom právneho zástupcu opätovne vyzval žalovanú na úhradu dlžnej sumy. Žalovaná však do dnešného dňa žiadnu ďalšiu splátku úveru neuhradila. Žalobca si v súdnom konaní uplatňuje voči

žalovanej aj zákonné úroky z omeškania, a to v súlade s ustanovením § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., v zmysle ktorého je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky, platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V nadväznosti na to je výška úroku z omeškania určená vo výške 5%. V súlade so Zmluvnými dokumentami vznikla žalovanej povinnosť zaplatiť za poskytnutý úver žalobcovi aj úroky. V Zmluve bola dojednaná úroková sadzba vo výške 13,80 % ročne. V súlade s Obchodnými podmienkami je žalobca v prípade, ak sa úver stane predčasne splatným, oprávnený ďalej úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom dojednaným v Zmluve. V súvislosti s úročením nesplatenej istiny Úveru po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru žalobca poukazuje i na a) Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16. júna 2020 v zmysle ktorého: "Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí." Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/125/2018 zo dňa 18. júna 2020 v zmysle ktorého: "Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplateniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatom za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol." Dovolací súd aj v tomto prípade dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí. Žalobca prostredníctvom amortizovaného výpisu preukazuje, že za riadneho plnenia povinností by žalovaná zaplatila úroky z istiny v súhrnnej výške 692,76 €. Žalobca prepisom z listiny "Aktuálny stav úveru" preukazuje aj súhrnnú výšku platieb započítaných na úroky, t. j. 144,09€. Platby vykonané žalovanou po vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru sa započítavajú prednostne na istinu. Žalobcovi tak vzniká nárok na úroky z istiny vo výške 548,67 € ako rozdiel medzi súhrnnou výškou úrokov, ktoré by žalovaná zaplatila pri riadnom plnení a už zaplatenými úrokmi. Na základe vyššie uvedených skutočností je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi nasledovné dlžné sumy: a) istinu vo výške 1795,73 € b) vyčíslený zmluvný úrok z istiny vo výške 548,67 € c) vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 2,00 € (ide o úrok z omeškania od momentu poskytnutia Úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti Úveru) d) vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 124,88 € (ide o vyčíslený úrok z omeškania od momentu zosplatenia Úveru do vykonania poslednej úhrady Žalovaného) e) zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1795,73 € od 20.11.2020 do zaplatenia f) poplatky vo výške 43,14 €. Vzhľadom na skutočnosť, že formulár neobsahuje samostatnú položku na uvedenie sumy vyčíslených poplatkov, položka „Istina“ v časti D) „Uplatňovaný peňažný nárok“ formulára obsahuje súčet 1) dlžnej istiny vo výške 1.795,73 €, 2) poplatkov vo výške 43,14 €. Ako dôkazy predložil nasledovné listiny : Zmluvu, OP účinné ku dňu uzatvorenia Zmluvy, Oznamenie žalobcu o vyhlásení predčasnej splatnosti Úveru s potvrdením o odoslaní, Upozornenie žalobcu na vznik práva na vyhlásenie predčasnej splatnosti Úveru s potvrdením o odoslaní, Aktuálny stav úveru, predžalobná výzvu, zákonné úroky z omeškania, amortizovaný výpis.

2. Okresný súd v Banskej Bystrici vydal dňa 21.5.2021 pod sp.zn. 8Up/477/2021 platobný rozkaz, na základe ktorého zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 1.795,73 €, poplatkov vo výške 43,14 €, úroku vo výške 548,67 €, úroku z omeškania vo výške 126,88 €, úroku z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 1.795,73 € od 20.11.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania.

3. Proti platobného rozkazu podala žalovaná odpor s odôvodnením, v ktorom namietala, že žalobca v podanom žalobnom návrhu neuviedol, akým spôsobom bola overená bonita klienta. V zmysle § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch: „Veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.“ Následne v zmysle § 11 ods. 2 citovaného zákona: „Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.“ Zmluva o úvere neobsahuje obligatórne náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, čo má za následok, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov. Podľa názoru žalovanej

zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, pretože neobsahuje obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „podmienky, ktoré upravujú uplatňovanie úrokovej sadzby, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,“ a tiež obligatórnu náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a to: „všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov“ Krajský súd Prešov vo svojom rozsudku zo dňa 26.08.2019 sp. zn. 8Co/49/2019, ktorý je dostupný na <<https://obcan.justice.sk/>> opätovne uviedol nasledovný právny názor: „Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN, ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. S nesprávne uvedenou RPMN v neprospech spotrebiteľa zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods. 1 písm. d) spája následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 3. štvrtrok 2018 platné pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorené od 16. novembra 2018 do 15. februára 2019 zverejnené na stránke ministerstva financií SR uvádzajú, že podľa údajov o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov pre ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške od 1500 do 6500 eur bola priemerná RPMN vo výške 12,19 % p.a. Zmluva preto obsahuje nesprávny údaj o priemernej RPMN vo výške 10,53 %, čo má v konečnom dôsledku za následok absenciu údajov o priemernej RPMN. Z uvedeného vyplýva, že zmluva o úvere je jednoznačne bezúročná a bez poplatkov.

4. K odporu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý s námietkou o bezúročnosti a bezpoplatkovosti zmluvy pre absenciu predpokladov výpočtu RPMN v zmluve o spotrebiteľskom úvere dobrá pôžička č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len zmluva) ako aj pre nesprávnosť priemernej RPMN uvedenej v zmluve, nesúhlasil. Absentujúcim predpokladom pre výpočet RPMN v zmluve je podľa názoru žalovanej absencia matematického vzorca pre výpočet RPMN. Zo skutočnosti v odpore okrem už spomínaného matematického vzorca nie je zrejmé, ktorý predpoklad považuje žalovaný za kľúčový pre výpočet RPMN. Žalobca nesúhlasí s interpretáciou, podľa ktorej má byť do zmluvy včlenený zložitý matematický vzorec pre výpočet RPMN. Dokonca obligatórnosť vzorca nepredpokladá ani sám zákon č. 129/2010 Z.z. ktorý mal zaviesť transpozíciu smernice EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY 2008/48/ES z 23. apríla 2008 (ďalej len smernica). Účelom smernice bolo zavedenie transparentnosti zmlúv o spotrebiteľských úveroch v členských štátoch Európskej únie. Smernica sa zaoberá najmä potrebou zavedenia jednotnej povinnosti informovať spotrebiteľov o podmienkach úverov v reklamách, pred uzatvorením zmluvného vzťahu a jednotnosť informácií v priebehu uzatvorenia zmluvného vzťahu t.j. informácie v zmluve samotnej. Ich jednotu vyjadruje článok 10 ods. 2 smernice. Transpozíciou smernice sa napokon tieto údaje premietli v slovenskom právnom poriadku ako obligatórne náležitosti zmlúv o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 9 ods. 2 zákona 129/2010 Z.z. Smernica sa výpočtu RPMN venuje osobitne v článku 19: „1. Ročná percentuálna miera nákladov, ktorá sa na ročnom základe rovná aktuálnej hodnote všetkých záväzkov (čerpania, splátky a poplatky), budúcich alebo súčasných, na ktorých sa dohodli veriteľ a spotrebiteľ, sa vypočíta na základe matematického vzorca uvedeného v prílohe I časti I. 2. Na účel výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa určia celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo služieb bez ohľadu na to, či sa transakcia vykoná v hotovosti, alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpanie, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpanie a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, pokiaľ otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom. 3. Pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov sa vychádza z predpokladu, že zmluva o úvere zostane platná dohodnutý čas a že veriteľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách ustanovených v zmluve o úvere. 4. V prípade zmlúv o úvere s doložkami, ktoré umožňujú zmeny úrokovej sadzby úveru, a v prípade potreby poplatkov zahrnutých v ročnej percentuálnej miere nákladov, ktoré sa však nedajú stanoviť v čase výpočtu, sa

pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov vychádza z predpokladu, že úroková sadzba úveru a ostatné poplatky zostanú fixné vo vzťahu k pôvodnej úrovni a budú platiť až do konca platnosti zmluvy o úvere. 5. V prípade potreby sa pri výpočte ročnej percentuálnej miery nákladov môžu použiť dodatočné predpoklady uvedené v prílohe I. Ak predpoklady uvedené v tomto článku a v časti II prílohy I na jednotný výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov nestačia alebo už nie sú prispôsobené obchodnej situácii na trhu, Komisia môže určiť na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov nevyhnutné dodatočné predpoklady alebo upraviť existujúce predpoklady. Tieto opatrenia zamerané na zmenu nepodstatných prvkov tejto smernice sa prijímajú v súlade s regulačným postupom s kontrolou uvedeným v článku 25 ods. 2 " Vyššie uvedený matematický vzorec v prílohe 1 smernice je zároveň uvedený aj už vo vyššie spomínanom zákone č. 129/2010 Z.z. Jeho zverejnením v zbierke zákonov má žalobca za to, že ide o údaj dostupný a znáhy každému občanovi Slovenskej republiky. V prílohe smernice ako aj zákona je zároveň jasne uvedená legenda , z ktorej je zrejmé, ktoré údaje sú potrebné pre dopracovanie sa k výsledku podľa smernice. Žalobca poprel, že by v zmluve chýbali predpoklady pre výpočet RPMN, dovoľuje si dať do pozornosti, že predpoklady pre výpočet RPMN sú v zmluve výslovne uvedené, a to v závere bodu 2.2 zmluvy v nasledujúcom znení: „Predpoklady výpočtu RPMN: RPMN bola vypočítaná za predpokladu, že Dlžníkovi bude poskytnutý úver v schválenej výške jednorazovo v deň uzavretia ZoÚ, ZoÚ zostane platná dohodnutý čas a Dlžník/Spoludlžník a Banka budú plniť svoje povinnosti za podmienok a lehotách ustanovených v ZoÚ. Na účely výpočtu RPMN sa použili celkové náklady Dlžníka spojené so ZoÚ s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v ZoÚ“ Z vyššie uvedeného vzorca ako aj predpokladu uvedeného priamo v zmluve je zrejmé, že predpokladmi pre výpočet RPMN v zmluve sú: Výška čerpaného úveru, dátum čerpania, počet a výška splátok. Žalobca sa nestotožňuje s názorom potreby uvádzania matematického vzorca pre výpočet zmluvy už okrem vyššie uvedených argumentov aj z praktického dôvodu, ktorým je absolútna nemožnosť overenia výpočtu prostredníctvom vzorca pre laika, akým je spravidla spotrebiteľ. Je silno nepravdepodobné, aby si bežný spotrebiteľ pred alebo počas procesu uzatvárania zmluvného vzťahu začal dosadzovať údaje do vzorca alebo dokonca vykonával výpočty s údajmi v dosadenom matematickom vzorci. Pre účely rámcovej kontroly výšky RPMN bežne siahajú spotrebiteľia po interaktívnych kalkulačkách dostupných na rôznych webových stránkach medzi nimi aj po interaktívnej kalkulačke zverejnenej na webovej stránke : <<http://www.fininfo.sk/sk/>> kalkulacky/kalkulacka-rpmn , na ktorú odkazuje prostredníctvom svojej stránky aj samotná Národná banka Slovenska. V nadväznosti na vyššie uvedené, správnosť, resp. nesprávnosť RPMN vie posúdiť práve táto inštitúcia, ktorá vykonáva dohľad nad subjektami finančného trhu. K spomínaným interaktívnym kalkulačkám, žalobca dodáva, že predpoklady pre výpočet RPMN možno vyvodiť aj zo vstupných údajov, ktoré takáto kalkulačka vyžaduje: Dátum pôžičky, Výška pôžičky, Periodicita splátok, Počet splátok, Výška splátok, Iné dodatočné náklady .Opakovane je potrebné dodať, že ide len o akýsi rámcový kontrolný mechanizmus, a teda výsledok z interaktívnej kalkulačky nemožno brať ako záväznú výšku RPMN. Je potreba rátať s možnými odchýlkami, ktoré môžu vzniknúť zadaním nesprávnych vstupných hodnôt, ktoré mohol používateľ takejto kalkulačky zle vyhodnotiť alebo interpretovať alebo kalkulačka neráta s osobitosťami vstupných informácií ako je v konkrétne v prípade zmluvy rozdielna výška poslednej splátky. Kalkulačka počíta s konštantnou výškou splátky, čo vedie k nesúladu v porovnaných údajoch RPMN. Žalobca popiera nesprávnosť RPMN, nakoľko zmluva preukázateľne obsahuje všetky predpoklady potrebné pre výpočet RPMN a naopak , žalovaná neuniesla dôkazné bremeno. Jej podanie sa javí byť účelovým, ktorého jediným zámerom je oddialiť vznik povinnosti uhradiť dlh. Je to zrejmé aj z námietky ohľadom nesprávnej výšky priemernej RPMN, kedy sa odvoláva na nesúlad priemernej RPMN s priemernou RPMN uvedenou v súhrnných informáciách o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi pre obdobie 3. štvrtroku 2018. Na webovej stránke ministerstva financií je zverejnený pre každý štvrtrok informácia priemernej RPMN pre úvery poskytnuté bankami a pobočkami zahraničných bánk. Za tretí štvrtrok 2018 pre spotrebiteľské úvery so zmluvnou splatnosťou od 1 do 5 rokov bola priemerná RPMN 10,53%. Ide o informáciu, ktorá vzhľadom na užšie poňatie subjektov poskytuje menej skreslený výsledok pre spotrebiteľa, než štatistika vychádzajúca z priemernej hodnoty novoposkytnutých úveroch veriteľmi. Veritelia predstavujú širšiu skupinu subjektov v porovnaní so skupinou bánk a pobočiek zahraničných bánk. Ako dôkaz uviedol súhrnné info RPMN 3Q 2018. Žalobca má za preukázané, že priemerná RPMN v zmluve je v súlade so skutočným stavom v čase uzatvorenia zmluvy. Žalobca nesúhlasí s tvrdeniami uvedenými v odpore žalovaného. Žalobca neporušil svoju povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 7 zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov účinného v čase uzatvorenia zmluvy č. XXXXXXXXXXXX. Žalobca pred uzatvorením zmluvy č. XXXXXXXXXXXX o spotrebiteľskom úvere skúmal platobnú schopnosť žiadateľa a to nasledovne: deklarovany pracovny pomer a príjem žiadateľky banka overila z externého nezávislého zdroja (Sociálna

poistovňa) a akceptovala jej príjem vo výške 600,- EUR, v rámci posudzovania mala banka k dispozícii kompletne informácie o úverových záväzkoch klientky (výdavky) zo spoločného úverového registra informácií, žiadateľka si uvádzala rodinný stav slobodná a žiadne vyživované deti, finančná analýza, platná v tom čase, bola vyhovujúca pre poskytnutie úveru vo výške 2 000,- EUR na 4,5 roka s mesačnou splátkou vo výške 49,88€ + mesačné poistné za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 2,40€. V prílohe žalovaný zaslal reporty zo SRBI a Sociálnej poisťovne. Žalobca týmto preukazuje, že konal s odbornou starostlivosťou a údaje vyplývajúce z príloh zároveň spochybňujú tvrdenie žalovanej. Žalobca poukázal aj na skutočnosť, že žalovaná zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX podpísala, súhlasila s ňou a prejavila slobodnú vôľu uvedenú zmluvu uzatvoriť. Zároveň tak nie je možné sankcionovať zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, pretože nie je splnená podmienka hrubého porušenia povinnosti §7 ods. 1 zákona č 290/2010 o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy „Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov“. Po návrhu na pokračovanie v konaní bol spis predložený na rozhodnutie na tunajší okresný súd.

5. K vyjadreniu sa písomne vyjadrila žalovaná v podaní zo dňa 30.11.2021, v ktorom poukazovala na to, že žalobca síce preveril úverovú záťaženosť žalovanej v príslušnom registri, avšak nezískal však hodnoverné informácie o výdavkoch žalovanej na živobytie, ubytovanie, stravu, náklady na energie a keďže pri uvádzanom príjme poskytol žalovanej úver, jednoznačne nepostupoval s odbornou starostlivosťou. Vyššie uvedené potvrdzuje rozsudok Krajského súdu Prešov zo dňa 27.10.2016 sp. zn. 6Co/171/2016: „Dôsledkom podcenenia bonity je neposkytnutie ochrany veriteľovi, ktorý s hrubou nedbanlivosťou poruší povinnosť s odbornou starostlivosťou posúdiť bonitu spotrebiteľa. Odvolací súd uvádza, že v tomto smere § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. vôbec nepôsobí odradzujúco, preto je dôvodné aplikovať ustanovenie generálneho zákona - Občianskeho zákonníka, a to § 3 ods. 1 o odmietnutí ochrany pri tak závažnom porušení povinnosti veriteľa na finančnom trhu. Poskytovanie úverov a pôžičiek je veľmi vážnym predmetom podnikateľskej činnosti, pretože pri tomto nejde o odplatu platenú v hotovosti, ale o odloženú platbu bez toho, aby bolo zrejmé, čo postretne dlžníka po uzavretí zmluvy. Ak je takáto agenda obzvlášť sledovaná z dôvodu neistých pomerov, ktoré môžu nastať po poskytnutí úveru, potom musia existovať prísne nároky na vyžadovanie povinnosti konať s odbornou starostlivosťou a vyhodnotiť bonitu spotrebiteľa, keďže na rozdiel od neistých okolností po uzatvorení zmluvy je stav spotrebiteľa z pohľadu jeho osobných majetkových pomerov v čase kontraktácie spoznatelný. Ak Súdny dvor uznal ako odradzujúcu sankciu nepriznanie úrokov pri nezodpovednom prístupe dodávateľa na finančnom trhu pre porušenie konať s odbornou starostlivosťou, potom je podľa názoru odvolacieho súdu úplne eurokonformné aplikovať § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a porušenie závažnej povinnosti veriteľa považovať za odporujúce morálke.“ „Obligatórnou náležitosťou v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného ku dňu podpisu zmluvy bola aj ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Ak zákon vyžaduje v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzať všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, je nepochybné, že do kategórie týchto predpokladov je potrebné zaradiť i matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Ako inak by spotrebiteľ mohol preveriť správnosť takéhoto výpočtu RPMN ako jednej z podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, umožňujúcej posúdiť výhodnosť úveru, čo nepochybne má zásadný vplyv na jeho rozhodnutie vstúpiť do úverového vzťahu s veriteľom. Je nemysliteľné od spotrebiteľa očakávať, aby len na základe údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v zmluve mohol posúdiť správnosť tejto náležitosti zmluvy. Krajský súd Prešov vo svojom rozsudku zo dňa 29.04.2021 sp. zn. 7CoCsp/43/2020 uviedol nasledovné: „V tejto súvislosti je potrebné poukázať na rozsudok Súdneho dvora EÚ z 20.09.2018, vydaný vo veci C-448/17, v ktorom Súdny dvor EÚ uviedol, že článok 4 ods. 2 Smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že v prípade, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere jednak neuvádza ročnú percentuálnu mieru nákladov a obsahuje iba matematický vzorec výpočtu tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu a jednak neuvádza úrokovú sadzbu, táto okolnosť je rozhodujúcim prvkom v rámci analýzy dotknutého vnútroštátneho súdu v súvislosti s otázkou, či je podmienka uvedenej zmluvy týkajúca sa nákladov úveru vypracovaná jasne a zrozumiteľne v zmysle uvedeného ustanovenia. Súdny dvor EÚ v tejto súvislosti dodal, že rovnako ako neuvedenie RPMN v zmluve o úvere sa musí posudzovať situácia, keď zmluva obsahuje iba matematický vzorec výpočtu

tejto RPMN, ktorý nie je doplnený údajmi nevyhnutnými na uskutočnenie tohto výpočtu. Spotrebiteľa v takejto situácii totiž nemožno považovať za takého, ktorý pri uzavretí zmluvy pozná všetky podmienky budúceho plnenia uzavretej zmluvy a v dôsledku toho za takého, ktorý pozná všetky okolnosti, ktoré môžu mať vplyv na rozsah jeho záväzku. S neuvedením všetkých predpokladov použitých na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ust. § 11 ods. 1 spájal následok v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.“ Dôvodová správa k zákonu č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch k priemernej RPMN uvádza: „Priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov pre typ spotrebiteľského úveru podľa písmena d) platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uverejnenú podľa § 21 ods. 2 (cieľom tohto ustanovenia je zvýšiť informovanosť spotrebiteľa. Veriteľ bude povinný v zmluve uviesť priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov pre podobný produkt na trhu. Nakoľko údaje o priemerných hodnotách ročnej percentuálnej miery nákladov za všetkých veriteľov poskytujúcich spotrebiteľské úvery budú v súlade s § 21 verejne prístupné, veritelia ich budú môcť jednoducho získať a bude možné do zmluvy o spotrebiteľskom úvere doplniť hodnotu priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov platnú ku dňu podpisu zmluvy. Spotrebiteľ tak bude presne vidieť, akú zmluvu podpisuje vzhľadom na trhový priemer. Bude sa tak môcť rozhodnúť, či si ponuku spotrebiteľského úveru podpisom akceptuje alebo bude hľadať lepšiu ponuku u iného veriteľa.“ Z dôvodovej správy vyplýva, že zákonodarca zdôrazňuje že údaj o priemernej RPMN má vychádzať zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi, teda nie iba zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk. Zo žiadnej novely zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, dôvodovej správy k takejto novele ani všeobecného právneho predpisu vydaného Ministerstvom financií SR nevyplýva, že by sa údaj o priemernej RPMN mal posudzovať podľa súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk. Zmluva o úvere preto obsahuje aj nesprávny údaj o priemernej RPMN. Žalovaná uviedla, že dňa 20.08.2021 uhradila platbu vo výške 268,60€, v časti ktorej by mal žalobca vziať žalobný návrh čiastočne späť a pre prípad späťvzatia žalovaná súhlasí s čiastočným späťvzatím. Na základe uvedených skutočností žalovaná navrhuje, aby súd umožnil žalovanej uhrádzať zostatok nesplatenej istiny v mesačných splátkach po 50€ k 25. dňu v mesiaci pod stratou výhody splátok v prípade omeškania s ktoroukoľvek mesačnou splátkou a priznal žalovanej právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 18.1.2022 označil citovaný rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 8Co/49/2019 za prekonaný stanoviskom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí 7Cdo/183/2020 zo dňa 24.2.2021: „12. Dovolací súd, na rozdiel od súdov nižších inštancií, zastáva názor, že zo znenia § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z. z. nevyplýva povinnosť veriteľa uviesť v zmluve konkrétny matematický výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom zákon nepožaduje ani predpoklady pre výpočet RPMN špeciálne v zmluve označovať ako predpoklady pre výpočet RPMN. Takúto požiadavku pritom nie je možné vyvodiť gramatickým (jazykovým) ani teleologickým (účelovým) výkladom daného zákonného ustanovenia. 12.2. V posudzovanom prípade zákon o spotrebiteľských úveroch výslovne neuvádza uviesť v zmluve i matematický výpočet výšky ročnej percentuálnej miery nákladov, ako to vyplýva z dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu. Pokiaľ by takúto požiadavku mal zákonodarca v úmysle, nič mu nebránilo uviesť ju v danej právnej norme. Zákonodarca pritom formulačne jednoznačne požaduje, aby boli v zmluve uvedené len predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, pričom pod predpokladmi nie je možné rozumieť uvedenie vzorca výpočtu, ktorý (vzorec) je len jeden, navyše spotrebiteľovi prístupný priamo v zákone, v jeho prílohe č. 2. Pokiaľ odvolací súd považuje za predpoklad na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov i vzorec na jej výpočet, s týmto sa dovolací súd nestotožňuje. 12.3. Z uvedených dôvodov potom záver súdov nižších inštancií, že predmetná zmluva v rozpore s § 9 ods. 2 písm. j/ zákona o spotrebiteľských úveroch neobsahuje zákonnú náležitosť, a to všetky predpoklady použité pre výpočet RPMN, čo má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zákona o spotrebiteľských úveroch, nie je správny.“ Žalovaná vo vyjadrení opäť namieta nesprávnosť priemernej RPMN. Žalovaný namieta, že žalobca použil údaj z nesprávnej štatistiky, keď na miesto údajov o priemernej RPMN novoposkytnutých úverov bankami a pobočkami zahraničných bánk, mal použiť priemernú RPMN novoposkytnutých úverov veriteľmi. Ak by sa aj súd stotožnil s názorom o nesprávnej priemernej RPMN, vzniká otázka či táto priemerná RPMN bola v neprospech spotrebiteľa a či bola v rozpore s účelom zákona. V nadväznosti na správnosť priemernej RPMN žalobca poukazuje na potrebu posúdenia v zmysle účelu zákona, na čo poukázal aj Krajský súd v Košiciach vo svojom rozhodnutí 6Co/300/2019 zo dňa 27.8.2020: “ Odvolací súd sa však nestotožňuje so záverom

súdu prvej inštancie, že nesprávne uvedenie priemernej RPMN v prejednávanej veci, keď namiesto údaju 9,22 % žalobca uviedol 10,10 %, spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z. Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa (§ 11 ods. 1 písm. d) zák. č. 129/2010 Z.z.). Podmienkou uplatnenia sankcie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru je nielen nesprávne uvedenie ročnej percentuálnej miery nákladov, ale musí ísť o nesprávne uvedenie v neprospech spotrebiteľa. Ako už správne uviedol súd prvej inštancie, údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov slúži spotrebiteľovi na posúdenie výhodnosti či nevýhodnosti úveru, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť. RPMN je teda pre spotrebiteľa ukazovateľom ceny úveru. RPMN vyjadruje celkovú úrokovú mieru úveru, lebo zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. Uvedenie priemernej hodnoty RPMN v zmluve má slúžiť spotrebiteľovi na porovnanie, či jemu poskytnutý úver je v porovnaní s obdobnými úvermi poskytovanými na trhu výhodný alebo nie, čo môže mať rozhodujúcu váhu pri jeho rozhodovaní o akceptácii podmienok navrhovaných dodávateľom... Zmyslom uvádzania priemernej RPMN v zmluvách o spotrebiteľských úveroch je to, aby mohol spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy jednoducho porovnaním RPMN jeho úveru a priemernej RPMN obdobných úverov na trhu vyhodnotiť, či predmetný úver je alebo nie je pre neho výhodný. Ak zmluva obsahuje údaj o priemernej RPMN, ktorá je v zmluve uvedená v neprospech spotrebiteľa, to znamená, ak je uvedená vyššia, ako je v skutočnosti, spotrebiteľ je pri takomto porovnaní zavádzaný v tom smere, že v dôsledku tohto nesprávneho údaja môže nadobudnúť presvedčenie, že obdobné úvery sú na trhu poskytované v priemere s vyššou RPMN, a teda, že úver, ktorý mu má byť poskytnutý na základe navrhovanej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, je v porovnaní s konkurenciou na trhu výhodnejší ako v skutočnosti. Nesprávne uvedenie priemernej RPMN je teda porušením zákona a má vplyv na vznik možných pochybností o rozsahu záväzku Vychádzajúc teda z rozumného výkladu práva, a nie z prísne formálneho, a to aj s poukazom na závery rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/2015, podľa ktorého čl. 23 Smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v čl. 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a bez poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuviedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku, odvolací súd dospel k záveru, že nesprávne uvedenie priemernej RPMN v prejednávanej veci nemá za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, pretože nesprávne uvedenie bolo takého charakteru, že nemohlo spochybniť možnosť žalovanej posúdiť výhodnosť svojho úveru.“ Ak by banka použila hodnotu uvedenú ako súhrnnú informáciu o novoposkytnutých úveroch veriteľmi za 3 kvartál 2018 vo výške 12,19% ročne, spotrebiteľ by mal domnienku väčšej výhodnosti úveru ako za použitia hodnoty 10,53% ročne. Predmetný údaj jednoznačne nie je v neprospech spotrebiteľa, ale práve naopak stavia žalobcu do postavenia veriteľa, ktorý poskytuje menej výhodný úver ako priemer na trhu. Spotrebiteľ tak nemohol nadobudnúť nesprávny názor o výhodnosti úveru, a tento údaj ho nemohol negatívne ovplyvniť pri výbere a rozhodovaní o čerpaní úveru práve od žalobcu. Pri hodnotení podmienok v zmluve má zvlášť zásadný význam kvalifikácia tzv. priemerného spotrebiteľa, ktorá podlieha časovým zmenám tak, ako sa úroveň informovanosti spotrebiteľa logicky postupne zvyšuje. Napriek skutočnosti, že ochrana spotrebiteľa je považovaná za jedno z nosných hľadísk tak vnútroštátnej ako aj únijnej legislatívy, nie je prijateľné, aby podnikateľ niesol všetky riziká zmluvného vzťahu a spotrebiteľ neniesol fakticky žiadnu zodpovednosť. Takýto prístup by bol zneužitím práva v rozpore so základnými zásadami právnej spoločnosti, podľa ktorých je okrem iného nevyhnutné požadovať uplatňovanie zodpovedajúcej miery zodpovednosti za vlastné právne - záväzné konanie (spotrebiteľa). Pojem priemerného spotrebiteľa sa vyskytuje často v judikatúre Súdneho dvora ES ako aj v judikatúre slovenských súdov, ktoré pojem priemerného spotrebiteľa vykladajú eurokonformne. Súčasná línia posudzovania priemerného spotrebiteľa sa výrazne posunula od jeho považovania za naivného a nepozorného, až sa postupom času vymedzil priemerný spotrebiteľ, na ktorého bola prenesená istá povinnosť aktivity, keď Európsky súdny dvor uviedol, že od spotrebiteľa sa vyžaduje určité kontrolné úsilie, aby zistil, aký tovar vlastne kupuje. Európsky súdny dvor v rozsudku zo dňa 12.01.2006, sp. zn. C-361/04, vo veci Claude Ruiz - „Picasso“ uviedol, že: „Priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie“ , pričom upozornil na to, že tento model je platný pre všetky výrobky bez ohľadu na druh. Toto tvrdenie vo všeobecnosti môžeme považovať za platné, avšak ak by sme šli viac do hĺbky, predsa len nie je možné obísť skutočnosť, že miera pozornosti priemerného spotrebiteľa je z predmetového hľadiska ovplyvnená druhom tovaru/služby, o ktorú ide. Pozornosť spotrebiteľa závisí aj od povahy a najmä od finančnej hodnoty kupovaného tovaru, či služby, nakoľko priemerný spotrebiteľ si určite dôkladnejšie premyslí

kúpu motorového vozidla za niekoľko tisíc eur, ako výrobku nepatrnej hodnoty. Európske právo stále viac naznačuje, že ďalšia „automatická“ pomoc spotrebiteľom už nie je účelná a pokračovať by sa malo skôr nazeraním na priemerného spotrebiteľa ako schopného urobiť vlastné rozhodnutie ohľadom svojho právneho postavenia v spotrebiteľskom právnom vzťahu. Napokon žalovaný namieta aj nedostatočné skúmanie platobnej schopnosti. Žalovaný toto tvrdenie popiera. V nadväznosti už aj na definíciu priemerného spotrebiteľa ale aj na predložené listiny preukazujúce skúmanie príjmu a záväzkov žalovanej je zrejmé, že žalovaná v čase žiadosti o úver disponovala dvomi záväzkami, ktoré ju mesačne zaťažovali povinnosťou splácania splátok v súhrnnej výške 77,00 eur. Jej príjem 600,00 bol postačujúci na to, aby si žalovaná popri úveroch dovolila ten, o ktorý žiadala od žalobcu. Je nutné dodať, že žalovanej aj po čerpaní predmetného úveru zostal nielenže príjem dvojnásobne prevyšujúci životné minimum ale žalovaná v čase čerpania úveru nemala žiadnu vyživovaciu povinnosť a jeden z dvoch úverov mal konečnú splatnosť do dvoch rokov od čerpania úveru žalobcu, načo žalobca tiež prihladal a teda za takýchto podmienok sa predpokladá aj odbremenenie žiadateľa vo výške 1 mesačnej splátky od druhej polovice požadovaného úveru. Námietky žalovanej o nepodrobnom skúmaní bežných výdavkov považuje žalobca za absurdné a najmä z pohľadu aplikačnej praxe nerealizovateľné a neúčelné. Žalobca vykonal skúmanie v súlade so zákonom a v súlade s opatreniami. Súdny či už okresný ale aj krajský môžu svojou rozhodovacou činnosťou tvoriť rozhodovaciu prax a zaužívané interpretácie zákona, avšak citované rozhodnutia Krajského súdu v Prešove sú ojedinelým názorom tohto súdu. Nemožno opomenúť, že v podmienkach právneho systému Slovenskej republiky súdne rozhodnutia nemajú zákonodarný charakter. Napokon najväčšiu kontrolu nad výškou bežných výdavkov má vždy sám spotrebiteľ, ktorý si sám musí zväžiť ako so svojím príjmom naloží, ktoré výdavky dá do popredia a ktorých sa zriekne. K žiadosti žalovanej o povolenie plniť dlh formou splátok vo výške 50€ mesačne žalobca nesúhlasil, pretože výška navrhovanej splátky nedosahoval ani výšku pôvodnej splátky, ktorú žalovaná poukazovala do 18.10.2021.

7. Súd vo veci vytyčil pojednávanie, na ktoré predvolal advokátov strán. Títo sa na pojednávaní nezúčastnili, svoju neúčasť ospravedlnili a žiadali pojednávať v ich neprítomnosti. Súd tak vec rozhodol na základe listinných dôkazov, predložených žalobcom. Žalovaná žiadne dôkazy nepredložila.

8. Podľa § 52 ods.1-4 Občianskeho zákonníka (účinného do 4.12.2018) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

9. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka (účinného do 4.12.2018) ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

10. Podľa § 53 ods.9 (účinného do 4.12.2018) ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

11. Podľa § 1 ods.1 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

12. Podľa § 1 ods. 4 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu,2a) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

13. Podľa § 1a ods.1,4 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

14. Podľa § 9 ods.2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení nesk. predpisov (účinná v čase podpisu zmluvy) zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: a) druh spotrebiteľského úveru, b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu, c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia, d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie, f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere, g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere, k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť, m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru, o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie, p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe, q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia, r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16, s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu, v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

15. Podľa § 9 ods. 9 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení nesk. predpisov (účinná v čase podpisu zmluvy) od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok, poplatky alebo akékoľvek iné plnenie, ktoré nie sú ustanovené zákonom alebo uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

16. Podľa § 9 ods. 12 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení nesk. predpisov (účinná v čase podpisu zmluvy) všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, musia byť obsiahnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

17. Podľa § 7 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení nesk. predpisov (účinná v čase podpisu zmluvy) veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru (ods.1). Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom (ods.2)

18. Podľa § 7 ods. 16 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení nesk. predpisov (účinná v čase podpisu zmluvy) veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

19. Podľa § 7 ods.17 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení nesk. predpisov (účinná v čase podpisu zmluvy) vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5, b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

20. Podľa § 11 ods.1 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení nesk. predpisov (účinná v čase podpisu zmluvy) poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1, b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p), d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

21. Podľa § 11 ods.2 zák.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení nesk. predpisov (účinná v čase podpisu zmluvy) ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

22. Podľa § 517 ods.1 veta prvá, odsek 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že dňa 23.11.2018 uzatvorili žalobca podnikajúci pod obchodným menom Poštová banka, a.s. (od 3.7.2021 podľa OR podnikajúci pod obchodným menom 365.bank, a.s) v právnom postavení veriteľa a žalovaná v právnom postavení dlžníka Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej aj ako „Zmluva“), ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli o. i. Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery (ďalej aj ako „OP“), pričom všetky súčasti Zmluvy o úvere sú uložené v registri OpP vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod číslom 1OpP/78/2017. Žalovaná svojím podpisom na Zmluve potvrdila, že sa s týmito dokumentmi oboznámila a súhlasí s ich obsahom. Na základe Zmluvy žalobca poskytol žalovanej peňažné prostriedky na účet v sume 2.000€, ktoré mala splatiť v 54 mesačných splátkach vždy do 20.- teho dňa v mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou dňa 20.12.2018 a poslednou dňa 20.5.2023 (termín konečnej splatnosti úveru) po 52,28€ (z čoho 2,40€ bolo poistné) s poslednou splátkou vo výške 51,52€ pri fixnej ročnej úrokovej sadzbe 13,80%, pri RPMN banky 17,40% ročne a priemernej RPMN na trhu vo výške 10,53% ročne a celkove mala žalovaná zaplatiť na úver 2.822,36€ (istina + zmluvne dojednaný úrok). Pred poskytnutím úveru žalobca riadne skúmal bonitu klienta s odbornou starostlivosťou (o čom svedčia listinné dôkazy na č.l. 39 až 41 spisu) s ohľadom na jej rodinné pomery, príjem a existujúce záväzky a žalovaná v čase žiadosti o úver disponovala dvomi záväzkami, ktoré ju mesačne zaťažovali povinnosťou splácania splátok v súhrnnej výške 77€. Jej príjem 600€ bol postačujúci na to, aby si žalovaná popri úveroch dovolila ten, o ktorý žiadala od žalobcu. Súd poukazuje na definíciu priemerného spotrebiteľa, adresáta ochrany poskytovanej spotrebiteľským právom EÚ aj SR: Dôležitou súčasťou spotrebiteľskej ochrany - tak v prostredí práva SR, ako aj práva EÚ - je definícia subjektov, adresátov tejto ochrany. Pri tzv. teste nekalosti obchodnej praktiky vychádzajú tak predpisy EÚ (najmä smernica 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách) ako aj zákon o ochrane spotrebiteľa z ekonomického správania nie príležitostného (kauzálného) spotrebiteľa, ale naopak zo správania tzv. priemerného spotrebiteľa, ktorého pojem a význam si smernica prepožičala z predchádzajúcej judikatúry Súdneho dvora EÚ k slobode pohybu, a za ktorého je považovaný len ten spotrebiteľ primerane správne informovaný (reasonably well-informed), zároveň všímavý (observant) a rovnako tiež obozretný (circumspect) [JUDr. Róbert Dobrovodský, PhD., LL.M.: Aktuálne otázky občianskoprávnej ochrany spotrebiteľa v právnom styku s podnikateľmi, Zborník k 16. Slovenským dňom obchodného práva, rok 2010, Paneurópska vysoká škola a Slovenská advokátska komora]. Takýto tzv. priemerný spotrebiteľ v judikatúre Súdneho dvora EÚ je len osoba kritická v jej správaní sa na trhu a osoba, ktorá sa sama informuje o kvalite aj cene tovarov, a ktorá sa správa suverénne ekonomicky (rozhoduje o kúpení či nekúpení tovaru alebo služby) [Napríklad, obozretný spotrebiteľ neuverí tomu, že veľkosť (rozmer) reklamovaného (propagovaného) označenia na balení tovaru je totožná s jeho skutočnou veľkosťou. Rovnako priemerný spotrebiteľ nebude prisudzovať tovarom označovaným ako "dermatologicky testované" liečebné účinky, ktoré tovar ani nemôže mať.]. Ak aj priemerný spotrebiteľ nie je vždy primerane správne informovaný, predpokladá sa, že je informovaný aspoň priemerne (averagely informed). Z vyššie uvedených definíčných znakov tzv. priemerného spotrebiteľa je teda zrejmé, že ani európske a ani vnútroštátne predpisy nechránia spotrebiteľa, ktorý bol a zostal neinformovaný v dôsledku svojej nevšímavosti prípadne neobozretnosti (alebo až ľahostajnosti a ľahkomyselnosti). Z obsahu odporu žalovanej proti platobnému rozkazu vyplýva, že sa hájila aj tým, že spadá do tejto zmieňovanej skupiny absolútne neinformovaných spotrebiteľov (ktorých neinformovanosť je spôsobená nevšímavosťou a ľahkomyselnosťou). Je potrebné si uvedomiť, že ak žalovanej spotrebiteľke vadili niektoré zmluvné klauzuly už v čase prípravy zmluvnej dokumentácie a v čase predloženia návrhu zmluvy na posúdenie, tak zmluvu vôbec nemusela a nemala uzavierať (prípadne sa pred podpisom správať iniciatívne: i) klásť otázky a ii) žiadať "dovysvetliť" skutočný význam a zmysel zmluvných klauzúl, ktorým nerozumela). Ak však žalovaná návrh zmluvy prijala a text zmluvy podpísala bez toho, že by sa snažila predtým porozumieť obsahu predloženého návrhu zmluvy (prípadne dokonca bez toho, že by si návrh zmluvy prečítala), tak takéhoto spotrebiteľa nemožno považovať za spotrebiteľa primerane (resp. aspoň priemerne) správne informovaného, všimavého a obozretného, ktorého legitímne záujmy chráni právo EÚ a rovnako aj právo SR. Takže s poukazom na vyššie uvedené, námietky žalovanej v tomto smere, že veriteľ neskúmal jej bežné výdavky mal súd za nedôvodné, pretože zmluva nebola skutkovo ani právne zložitá. Jej obsahom bolo požičanie peňazí 2.000€ za dojednaný úrok 13,80% ročne, ktoré bola žalovaná povinná vrátiť v 54 mesačných splátkach po 52,28€ (z toho 2,40€ poistné)

počnúc dňom 20/12/2018 a končiac 20/5/2023, čiže spotrebiteľka si vystačila so schopnosťou čítať a počítať a po odrátaní sumy 77€ na ďalší úver, ktorý už splácala, jej pri deklarovanom príjme 600€ zostalo mesačne 470,72€, čo je suma len o 9,28€ menšia, než minimálna mzda 480€ mesačne, stanovená ust. § 1 písm.a/ Nariadenia vlády SR č. 278/2017 Z.z. ktorým sa ustanovuje suma minimálnej mzdy na rok 2018. Takže bolo jej povinnosťou zvážiť, či jej ďalšie bežné mesačné výdavky umožňujú splácať ďalší úver v takejto výške. Súd sa stotožňuje so žalobcom, že aj po čerpaní predmetného úveru jej zostal príjem dvojnásobne prevyšujúci životné minimum 199,48€ (OPATRENIE Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 173/2017 Z.z. o úprave súm životného minima). Žalovaná v čase čerpania úveru nemala žiadnu vyživovaciu povinnosť a jeden z dvoch úverov mal konečnú splatnosť do dvoch rokov od čerpania úveru žalobcu, načo žalobca tiež prihliadal a teda za takýchto podmienok sa predpokladá aj odbremenenie žiadateľa vo výške 1 mesačnej splátky od druhej polovice požadovaného úveru. Žalobca teda konal s dostatočnou odbornou starostlivosťou a preto bol oprávnený úver predčasne zosplatiť.

25. Žalovaná neplnila úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru žalobca v zmysle ustanovenia § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „OZ“), v spojení s ustanovením § 53 ods. 9 OZ upozornil žalovanú listom zo dňa 20.6.2019 (č.l. 12 spisu) na možné vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru a nakoľko žalovaná na upozornenie nereagovala, vyhlásil dňa 17.07.2019 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná vykonala nasledovné úhrady: dňa 13.09.2019 sumu vo výške 55€, dňa 20.05.2020 sumu vo výške 30,93€, dňa 19.11.2020 sumu vo výške 35€. Žalovaná tvrdila, že dňa 20.8.2021 uhradila v prospech žalobcu sumu 268,60€, o čom nepredložila nijaký listinný dôkaz a žalobca tvrdil, že hradila splátky do 18.10.2021 (č.l.56 spisu), avšak takisto bez akéhokoľvek dôkazu. Súd mal za preukázané len zaplatenie toho, čo bolo uvedené v aktuálnom stave úveru: sumu 227,43€ úver + 14,4€ úhrada na poisťnom + 3 platby (55€ + 30,93€ + 35€ uvedené v žalobe realizované v období od 13.9.2019 do 19.11.2020 spolu 120,93€) z toho na úver bolo preukázané ako uhradené iba 348,36€ a nič viac. Žalovaná bola v omeškaní už s úhradou splátky č. 5, splatnou 20.4.2019, ktorú hradila len vo výške 27,91€. Súd nenašiel v zmluve žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by svedčili o tom, že úver je bezúročný a bez poplatkov. Žalobca si v spore neuplatnil žiadne platby, ktoré by nemal zmluvne dohodnuté a uvedenie matematického vzorca na výpočet RPMN (ročnej percentuálnej miery nákladov) nepredstavuje zákonom stanovenú obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nakoľko § 9 ods.2 písm. h) zák.č. 129/2010 Z.z. uvádza, že veriteľ je povinný uviesť ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, a tieto zmluva obsahuje. Žalobca si neuplatnil okrem fixnej sadzby úrokovej sadzby 13,80% ročne z istiny a nákladov na poisťné 2,40€ mesačne a splátke 52,28€ (z toho 49,88€ úrok + istina a 2,40€ mesačne poisťné) žiadne iné parametre výpočtu a výška RPMN (odplaty) je vypočítaná správne. Výška odplaty nepresahuje § 1 ods. 4 nar. vlády SR č. 87/1995 Z.z. stanovenú najvyššiu prípustnú výšku odplaty podľa § 1a (priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy podľa žalovanej u obdobného úveru 10,53% x 2 = 21,06%). Zmluva taktiež obsahuje aj údaj o priemernej RPMN na trhu 10,53%, zodpovedajúcej zverejneným súhrnným informáciám a údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch za 3. štvrťrok 2018 stav k 30.9.2018 (doklad na č.l. 36 spisu) a ak by aj bola nesprávna, ako tvrdí žalovaná, táto skutočnosť nemá za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods.1 písm. d/ cit. Zákona spotrebiteľských úveroch, pretože zákonodarca stanovuje takúto sankciu za nesprávny výpočet iba pri ročnej percentuálnej miere nákladov uvedenej v konkrétnej spotrebiteľskej zmluve v neprospech spotrebiteľa (§ 9 ods.2 písm. h/ zák.č. 129/2010 Z.z.) nie však pri nesprávnom údaji pri priemernej RPMN na trhu.

26. Žalobca poukázal na judikatúru - Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5Cdo/42/2020 zo dňa 16. júna 2020 v zmysle ktorého: "Dovolací súd dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí." Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Cdo/125/2018 zo dňa 18. júna 2020 v zmysle ktorého: "Za situácie, že dlžník z úverového vzťahu porušil povinnosť splácať úver, v dôsledku čoho došlo k jeho zosplateniu veriteľom, je nutné dospieť k záveru, že neexistuje rozumný dôvod na to, prečo by dlžník nemal platiť úroky z úveru, ktoré sú odplatou

za poskytnutý úver, a to vo výške, na akej sa s veriteľom dohodol." V prípade vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, ku ktorej došlo dňa 17.7.2019 sa stal úver splatný v celom rozsahu a žalovaná by uhradila v prípade, ak by zmluva bola platná v dojednaný čas sumu 53 splátok po 52,28€ + 51,52€ posledná splátka spolu 2.822,36€ (istina 2.000€ + 693,52€ úrok, zvyšok poistné). Z tejto sumy sa podľa dôkazov predložených stranami uhradilo iba 348,36€ a žalobca si mohol uplatňovať zvyšnú sumu 2.747€ (2.822,36€ - 348,36€). Žalobca si uplatnil sumu 1.795,73€ istiny + 548,67€ + 43,14€ poplatkov za poistné, spolu iba 2.387,54€ a preto súd žalovanú na jej zaplatenie zaviazal.

27. Žalovaná sa dostala do omeškania už so splátkou č. 5, splatnou 20.4.2019 a žalobcovi vzniklo právo požadovať v zmysle § 517 ods.2 Obč. zákonníka popri plnení aj úroky z omeškania zo splátky omeškanej od 20.4.2019 odo dňa 21.4.2019 vo výške 5% ročne, čo je zákonný úrok z omeškania podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Ku dňu 20.6.2019 už bola v omeškaní viac ako 3 mesiace a dlhovala na splátkach sumu 233,66€ (z toho 199,52€ boli omeškané splátky, 27€ poplatky a 7,14€ poistné). Dňa 17.7.2019 už bola vyhlásená splatnosť celého dlhu a žalovaná bola vyzvaná, aby celú sumu úveru uhradila v lehote do 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy, čiže žalovaná bola v omeškaní s platením celého dlhu od 8/2019. Žalobca si uplatnil vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 2,00 € (ide o úrok z omeškania od momentu poskytnutia Úveru do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti Úveru) a vyčíslený zákonný úrok z omeškania vo výške 124,88€ (ide o vyčíslený úrok z omeškania od momentu zosplatenia Úveru do vykonania poslednej úhrady Žalovanej) a zákonný úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy neuhradenej istiny 1.795,73 € od 20.11.2020 do zaplatenia a keďže žalovaná výšku úroku nenamietala a dlh neuhradila dobrovoľne, súd ju k tomu zaviazal.

28. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. O výške náhrady trov rozhodne vyšší súdny úradník podľa § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku.

30. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP (procesný úspech v spore) tak, že plne úspešnému žalobcovi priznal ich náhradu vo výške 100% a nezistil žiadne dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 257 CSP, ktoré by ho oprávňovali žalobcovi trovy nepriznať.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v 3 vyhotoveniach, na Okresný súd Trenčín.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čo ho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1, 2, 3 CSP "odvolacie dôvody" (ods.1) odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP "Novoty v odvolacom konaní" - prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).